

คงอยู่ในความเคารพตนเองของการเป็นบรรพบุรุษและดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

และหล่อเลี้ยงทุกคนด้วยจิตใจของลูก โดยการให้สะเกษแก่ต้นไม้ทั้งต้น

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูดวงวิญญาณทั้งหมดของท่านในทุกหนแห่งผู้ซึ่งเป็นบรรพบุรุษและเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอาศัยอยู่ที่ไหน? จงนำต้นไม้ของลูกมาไว้ตรงหน้า แล้วมองดูสีว่าตำแหน่งของลูกอยู่ตรงไหนในต้นไม้ นั่น ลูกรู้ว่าที่อยู่ของลูกผู้เป็นบรรพบุรุษนั้นอยู่ที่ราก ลูกอยู่ในรากของต้นไม้และอยู่ในลำต้นด้วย ดังนั้น ต้นไม้ทั้งต้นจึงได้รับการหล่อเลี้ยงโดยผ่านราก ลูกคือบรรพบุรุษผู้หล่อเลี้ยงและให้สะเกษแก่กิ่งก้านสาขาและใบไม้ทั้งหมดของทั้งต้นไม้ นอกจากจะเป็นบรรพบุรุษแล้ว ลูกก็ยังมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วย แม้แต่ใบไม้ใบสุดท้ายก็ยังได้รับสะเกษโดยผ่านลำต้น ลูกสัมผัสได้ว่าตนเองเป็นผู้ที่ให้สะเกษแก่ต้นไม้ทั้งต้นหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งของการเป็นบรรพบุรุษผู้ให้สะเกษแก่ดวงวิญญาณทั้งหลายที่เป็นกิ่งก้านสาขาและใบไม้หรือไม่? เช่นเดียวกับที่พ่อบราห์มาถูกกล่าวว่าเป็นปู่ทวด ดังนั้นลูกซึ่งเป็นลูกของท่านและเป็นมิตรร่วมทางของท่านก็เป็นปู่ทวดผู้เป็นนายเช่นกัน ดวงวิญญาณของต้นไม้ทั้งต้นถูกดึงดูดเข้ามาหาลูกผู้เป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษ ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษหล่อเลี้ยงพวกเขาด้วยพลังของลูก พ่อหล่อเลี้ยงลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษทั้งหมด ท่านทำเช่นนั้นได้อย่างไร? ด้วยพลังทั้งหมด ในท่านเองเดียวกัน ในแง่ของการที่ลูกเป็นบรรพบุรุษ ลูกคือผู้ที่หล่อเลี้ยงพวกเขาด้วยพลัง ในปัจจุบัน ลูกสามารถเห็นได้ว่าดวงวิญญาณทั้งหลายไม่มีความสุข พวกเขากำลังร้องเรียกหาเทพพิเศษของตนว่า "ไต่โปรดมาปกป้องเราด้วย! โปรดให้ความสงบแก่เรา! โปรดให้พลังแก่เรา! โอมมหาสมุทรแห่งการให้อภัย ผู้เป็นบรรพบุรุษ โปรดหล่อเลี้ยงเราด้วย!" ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษไต่ยินเสียงนี้ในหูของลูกหรือไม่? ลูกมีประสบการณ์ของการเป็นบรรพบุรุษของพวกเขาหรือไม่? มองดูต้นไม้ทั้งต้น เนื่องจากดวงวิญญาณของศาสนาอื่นๆทั้งหมดคือกิ่งก้านสาขาและใบของต้นไม้ พวกเขาทั้งหมดมองดูลูกด้วยสายตาเช่นนั้นเช่นกัน ลูกคือบรรพบุรุษของพวกเขาด้วยเช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกพบปะดวงวิญญาณของศาสนาใดๆ ลูกพิจารณาว่าพวกเขาเป็นกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ของลูกหรือไม่? เมื่อพวกเขาพบปะลูก พวกเขาพิจารณาว่าลูกเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีความรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา และพวกเขาควรมีความรู้สึกนั้น ลูกมีความซาบซึ้งและความรู้สึกเมตตามากถึงขนาดนั้นหรือไม่? พวกเขากำลังร้องไห้ออกมาด้วยความทุกข์ระทมว่า: "โปรดเมตตาด้วยเถิด!" ดังนั้น ในตอนนี้ตามเวลาแล้ว ลูกทุกคนผู้เป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษต้องหล่อเลี้ยงพวกเขาผ่านทางจิตใจด้วยพลังของลูก พวกเขาต้องการสิ่งนี้ในตอนนี้ ยิ่งลูกรักษาความซาบซึ้งของการเป็นบรรพบุรุษมากเท่าไร ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะได้รับการหล่อเลี้ยงจากลูกมากเท่านั้น โดยทั่วไปแล้ว ในชีวิตทางโลกนี้ คนเราจะได้รับการหล่อเลี้ยงจากผู้ใหญ่เช่นกัน พวกเขาเป็นผู้จัดหาและจัดการเรื่องอาหารและเครื่องดื่มสำหรับร่างกายของเรา รวมถึงให้การศึกษาซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของเรา เช่นเดียวกับที่พ่อหล่อเลี้ยงลูกทั้งหมดด้วยพลังต่างๆ ในท่านเองเดียวกัน เป็นหน้าที่ของลูกที่จะหล่อเลี้ยงกิ่งก้านสาขาและใบไม้ทั้งหมดของทั้งต้นไม้ ลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษมีความกระตือรือร้นเช่นนั้นหรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งหรือไม่ว่าลูกเองก็เป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นกัน? ลองมองเข้าไปในละครทั้งเรื่องนี้ จะเห็นว่าไม่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่หรือผู้ก่อตั้งศาสนาใดได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยระเบียบวินัยในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกดวงวิญญาณได้รับ การกราบไหว้บูชาของลูกเป็นไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย: นั่นคือการทำอารตี (รูปแบบการกราบไหว้บูชาด้วยตะเกียงดินเผาบนถาด) และการถวายโหมก – ซึ่งไม่มีใครได้รับการกราบไหว้บูชาในลักษณะเช่นนี้ วิธีการที่ผู้คนจดจำระลึกถึงลูกและวิธีการที่ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญลูกก็เป็นไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยเช่นกัน ไม่มีใครอีกแล้วที่จะได้รับการจดจำระลึกถึงในลักษณะนี้ ดังนั้น นอกจากลูกจะเป็นบรรพบุรุษแล้ว ลูกยังเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วย ไม่มีใครในทั้งละครนี้ที่จะได้รับการ

ราบไหวบูชาหรือได้รับการจดจำระลึกถึงในลักษณะเดียวกันกับลูกอีกแล้ว

ดังนั้น เมื่อเห็นลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเป็นดวงวิญญาณบรรพบุรุษ บัพดาตาจึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง บทเพลงนี้บรรเลงอยู่ในหัวใจของพ่อซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ว่า บรรพบุรุษของฉันของทั้งต้นไม้และดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา! ว่า! ในทุกวันนี้ บัพดาตาต้องการเห็นลูกทุกคนในรูปของความเคารพตนเอง ความทัดเทียมกับพ่อ ความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม สำหรับสิ่งนั้น ลูกๆต้องให้ความใส่ใจในสิ่งหนึ่ง บัพดาตาเห็นว่าแม้ว่าลูกทุกคนจะเพียรพยายามอย่างดีมากแล้วก็ตาม แต่ลูกแต่ละคนก็ต้องเพิ่มคำว่า "สะดา" (อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ) เข้าไปในความพยายามเหล่านั้นด้วย ลูกต้องใส่ใจในเรื่องนี้ บัพดาตากล่าวว่า: เช่นเดียวกับที่บัพดาตาเห็นลูกทุกคนในรูปของความเคารพตนเองที่สูงส่ง ในทำนองเดียวกัน ลูกได้พิจารณาว่าตนเองมีความเคารพตนเองที่สูงส่งเช่นนั้นหรือไม่?

บัพดาตาเห็นว่าแม้กระทั่งลูกๆในตอนนี้ก็ต้องการที่จะไปยังอาณาจักรของลูก ลูกยังคงร้องเพลงนี้อยู่ในจิตใจว่า "ตอนนี้เราต้องกลับบ้านแล้ว ตอนนี้เราต้องกลับบ้านแล้ว ตอนนี้เราต้องเดินทางกลับ" สำหรับสิ่งนี้ บัพดาตาได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้เช่นกันว่า จงทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอยู่กับการทำงานรับใช้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งตลอดเวลา บัพดาตาเห็นว่าลูกทุกคนยังคงมีความใส่ใจ มีความจริงใจและความกระตือรือร้น ในการทำงานรับใช้ บัพดาตาได้ยืนขาเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ที่ดีมาก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ลูกจะสามารถก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว บัพดาตาจึงดึงความสนใจของลูกให้ลูกมีความใส่ใจเป็นพิเศษว่า อย่าทำงานรับใช้ด้วยคำพูดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เมื่อลูกทำงานรับใช้ ให้ทำงานรับใช้สามประเภทไปพร้อมๆกัน นั่นคือ 1.ให้สะกาดด้วยจิตใจ 2.ให้ความรู้ด้วยคำพูด และ 3.ในการกระทำ ซึ่งก็คือ ในการติดต่อเชื่อมโยงกับผู้อื่นและในความสัมพันธ์ ให้ทำงานรับใช้ด้วยใบหน้าของลูก ในลักษณะที่จะสร้างผลกระทบและส่งผลดีในงานรับใช้ที่ลูกทำไปพร้อมๆกันด้วย จงทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทไปพร้อมๆกัน เพราะตอนนี้ดวงวิญญาณต้องการให้มีความแตกต่างในงานรับใช้ – ว่าบางสิ่งควรเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ลูกสามารถทำงานรับใช้สามประเภทไปพร้อมๆกันได้หรือไม่? ลูกทำได้ไหม? ลูกตรวจสอบหรือไม่ว่า เมื่อลูกทำงานรับใช้ด้วยคำพูด งานรับใช้นั้นเกิดขึ้นผ่านจิตใจและการกระทำของลูกด้วยหรือไม่? นั่นคือ การทำงานรับใช้เกิดขึ้นผ่านความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกหรือไม่? สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันหรือไม่? ผู้ที่รู้สึกว่าคุณกำลังทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทนี้ไปพร้อมๆกัน ยกมือขึ้น! ลูกทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทใช่ไหม? ดังนั้น ตอนนี้ขอให้ทุกคนตั้งใจฟังให้ดี! มันไม่ใช่แค่บางครั้งเท่านั้น แต่เกิดอะไรขึ้นรู้ไหม? ลูกกำลังทำงานรับใช้อยู่ แต่ขอให้ความพอใจเกิดขึ้นภายในตัวลูกเองและกับเพื่อนร่วมทางของลูกด้วย เพราะผลของงานรับใช้คือความพอใจและความสุข ดังนั้นลูกแต่ละคนจงตรวจสอบดูว่า ลูกได้ทำงานรับใช้แล้ว แต่ดังที่ได้บอกลูกไปก่อนหน้านี้ จะมีความสุขในการทำงานรับใช้ได้ก็ต่อเมื่อตัวลูกเอง เพื่อนร่วมทางของลูก และบรรยากาศโดยรอบอยู่ในกระแสของความพอใจ ลูกเคยได้รับคำบอกกล่าวถึงสามสิ่งโดยเฉพาะสำหรับความสำเร็จในการทำงานรับใช้ที่ลูกทำ ซึ่งลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านั้นไว้ ประการแรก งานรับใช้หมายถึงจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ (nimit bhav) ประการที่สอง ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ (bhavna) และประการที่สาม คำพูดที่บริสุทธิ์และอ่อนหวาน. ความตั้งใจหรือเจตนา (bhav) ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ (bhavna) และธรรมชาติ (swabhav) เมื่อสิ่งเหล่านี้รวมกันในงานรับใช้ที่ลูกทำ ลูกเองก็จะมีใจพอใจ เพื่อนร่วมทางของลูกก็จะพอใจ และผู้ที่ลูกรับใช้ก็จะก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ผู้ที่มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือจะสร้างความสัมพันธ์กับพ่อ หากไม่มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ พวกเขาจะไม่สามารถเข้ามาใกล้พ่อได้ ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ จงตรวจสอบว่าเจตนาหรือความตั้งใจ ความรู้สึก และธรรมชาติของลูกนั้นถูกต้องแม่นยำหรือไม่ ในปัจจุบัน บัพดาตาได้เห็นว่าคุณคือ ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะไปทำงานรับใช้ที่ไหนก็ตาม จงตรวจสอบดูว่าเพื่อนร่วมทางของลูกอยู่อย่างพอใจหรือไม่ ความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำคือการได้รับผลของความพอใจและความสุข นอกจากนี้ บัพดาตายังส่งสัญญาณในเรื่องหนึ่งว่า ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา และในขณะที่อยู่ร่วมกันในชุมชน จะมีใครคนใดคนหนึ่งอยู่กับลูกเสมอเมื่อลูกกำลังทำงานรับใช้ ดังนั้นจงมองกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกมองกันและกันอย่างเป็นดวงวิญญาณ ลูกฝึกฝนสิ่งนั้นอยู่แล้วเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกมองไปที่ดวงวิญญาณนั้น ลูกมองเห็นดวงวิญญาณนั้นในรูปของชั้นสการ์ดั้งเดิมของเขาหรือไม่? หรือว่าลูกเห็นชั้นสการ์ที่ผสมปนเปกันของดวงวิญญาณนั้นด้วย? ลูกได้สอบผ่านในการ

มองเห็นผู้อื่นเป็นดวงวิญญานแล้ว แต่ลูกมองดวงวิญญานเหล่านั้นด้วยชั้นสการแบบไหน? ลูกสร้างสายสัมพันธ์กับดวงวิญญานเหล่านั้นด้วยชั้นสการดั้งเดิมของพวกเขาหรือไม่? หรือว่าชั้นสการในปัจจุบันของพวกเขาที่ยังมาปรากฏอยู่ตรงหน้าลูกด้วย ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ก่อนอื่น ให้มองทุกคนเป็นดวงวิญญาน แต่ให้มองเห็นดวงวิญญานนั้นในรูปของชั้นสการดั้งเดิมของเขา แล้วสิ่งต่างๆที่บางครั้งเกิดขึ้นในระหว่างลูกๆก็จะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป ในปัจจุบัน ลูกมองที่ดวงวิญญาน แต่ไม่ว่าชั้นสการในปัจจุบันของแต่ละดวงวิญญานนั้นจะเป็นอย่างไร ชั้นสการเหล่านั้นก็จะปรากฏให้ลูกเห็นด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงมีช่องว่างในสภาพที่สมบูรณ์พร้อมที่ควรจะมีระหว่างกัน ดังนั้น จงมองดูแต่ละดวงวิญญานด้วยชั้นสการดั้งเดิมของเขา แล้วอุปสรรคที่เกิดขึ้นในขุมนมก็จะจบสิ้นลง

ครอบครัวบราห์มินนี่เป็นครอบครัวที่สูงส่ง มีการยกย่องครอบครัวนี้เป็นอย่างยิ่ง ลูกจะไม่พบครอบครัวของพระเจ้านี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกจะพบครอบครัวของพระเจ้านี้เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรนี้ลูกจะไม่พบครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้อีกแล้ว การที่จะรับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของครอบครัวนี้และการเคลื่อนไปพร้อมกับครอบครัวนี้ก็ถือเป็นเรื่องที่ใหญ่เช่นกัน ลูกเคยได้รับการบอกกล่าวมาก่อนหน้านี้เช่นกันว่า รากฐานของความรู้ก็คือความศรัทธา และมีความศรัทธาอยู่สี่ประเภทในความศรัทธานี้ ได้แก่: ความศรัทธาในพ่อ – ซึ่งรวมถึงดาต้าด้วย จากนั้นคือความศรัทธาในความรู้ ความศรัทธาในละคร และความศรัทธาในครอบครัว ลูกคือผู้ที่สติปัญญา มีความศรัทธา ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้ที่เพียรพยายามได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับที่ลูกมีความศรัทธาในบัพดาตา ดังนั้นการมีความศรัทธาในครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เวลาที่ลูกกำลังแพ็คสิ่งของลูกจะทำอย่างไร? ลูกจะมัดให้มันแน่นหนาในทั้งสี่ด้าน หากลูกไม่ทำให้มันแน่นหนาแม้เพียงด้านเดียว สิ่งของข้างในก็จะสั่นคลอน ในทำนองเดียวกัน พ่อ ความรู้ และภายในความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครและครอบครัว หากทั้งสี่สิ่งนี้ไม่แข็งแรง ก็จะมีอุปสรรคเกิดขึ้น และลูกจะต้องใส่ใจกับการเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น ดังนั้น การตระหนักถึงครอบครัว การมีความรักต่อครอบครัว และความเข้าใจซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ลูกแต่ละคนคือบรรพบุรุษ ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และดังนั้นลูกต้องนำสิ่งเหล่านี้เข้ามาในตัวลูกเองและเพื่อนร่วมทางของลูก ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ลูกก็ตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตาม งานพิเศษของครอบครัวบราห์มินคือการให้พรและรับพร ลูกบางคนพูดว่า: คนอื่นโกรธ แล้วพวกเขาจะรับพรได้อย่างไร? พวกเขาจะไม่รับพร พวกเขาจะโกรธ บัพดาตาพูดว่า: โอเค ถ้าหากเป็นเพราะชั้นสการของพวกเขา พวกเขาให้ความปรารถนาร้าย และลูกปรารถนาที่จะให้พรแก่พวกเขา แต่เป็นเพราะพวกเขาให้ความปรารถนาร้าย ... ถ้าพวกเขากำลังให้ความปรารถนาร้าย ใครล่ะคือผู้ที่รับสิ่งเหล่านั้นไว้? ตัวลูกหรือคนอื่นที่เป็นคนรับ? พวกเขาเป็นฝ่ายให้ และลูกเป็นฝ่ายรับ แล้วทำไมลูกถึงไปยอมรับความปรารถนาร้ายของพวกเขาล่ะ? หากลูกมองดูดวงวิญญานในรูปของชั้นสการดั้งเดิมของพวกเขา ลูกจะมีความเมตตา จงปกป้องตนเองให้ปลอดภัย! อย่ารับความปรารถนาร้ายของพวกเขา เพราะลูกคือผู้เลือกที่จะรับ อย่าให้และอย่ารับสิ่งเหล่านั้น

ตอนนี้บัพดาตา กำลังให้การบ้านแก่ลูกในวันนี้และจนกว่าบาบาจะมาในครั้งต่อไป เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองดูดวงวิญญานอื่นในฐานะที่เป็นดวงวิญญาน อย่าได้มองดูดวงวิญญานนั้นในรูปของชั้นสการปัจจุบันของเขา เมื่อลูกพูดว่า "ดวงวิญญาน" ให้มองดวงวิญญานนั้นในรูปของชั้นสการดั้งเดิมของเขา เมื่อลูกสร้างความสัมพันธ์กับดวงวิญญานนั้นหรือมองดูดวงวิญญานนั้น ให้มองดูดวงวิญญานนั้นด้วยสายตานั้น แล้วอุปสรรคต่างๆที่เข้ามาซึ่งคอยขัดขวางไม่ให้ความเพียรพยายามของลูกเข้มข้นขึ้น, ก็จะไม่เกิดขึ้น หากในตอนนี้นักเปลี่ยนทัศนคติและสายตาของลูก สถานการณ์ต่างๆทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง ในสถานการณ์ใดก็ตามที่ลูกมองดูดวงวิญญาน บัพดาตาได้เคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วเช่นกันว่า มันเป็นหน้าที่ของลูกทุกคนในครอบครัวบราห์มินที่จะต้องให้ความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่เสมอ และรับความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน จงมองดูดวงวิญญานด้วยชั้นสการเหล่านั้น แล้วเคลื่อนไปตามนั้น บาบาจะบอกลูกอีกสิ่งหนึ่ง ก่อนหน้านี้ก็เคยบอกลูกไปแล้วเช่นกันว่า บางครั้ง เมื่ออยู่ในขุมนม ลูกอาจถูกดึงดูดให้มองดูผู้อื่น (par-darshan) การคิดถึงผู้อื่น (par-chintan) และการทำตามคำสั่งของผู้อื่น (par-mat) ตอนนี้ให้ลูกตัด "par" ทั้งสามนี้ออกไป แล้วเหลือไว้เพียง "par" เดียวเท่านั้น นั่นคือ

"par-upkar" (การยกกระต๊อบผู้อื่น) ลูกต้องยกกระต๊อบผู้อื่นให้สูงขึ้น ลูกคือผู้ที่ยกกระต๊อบผู้อื่น ธรรมชาติของบราห์มินคือการยกกระต๊อบผู้อื่น อย่างมองดูผู้อื่น จงตัด "par" นั้นออกไป ทั้งสามสิ่งนั้นก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง นี่คือเหตุผลที่ลูกต้องจดจำความเคารพตนเองอยู่เสมอ ความเคารพตนเองของตัวเอง ในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณบราห์มินคือการยกกระต๊อบจิตใจผู้อื่นให้สูงขึ้น ในฤดูกาลต่อไป บัณฑิตาต้องการที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงนี้ในโลกแต่ละคน สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ยกมือขึ้น! ลูกทุกคนเก่งในเรื่องการยกมือมาก! แล้วลูกจะทำอะไร? มันเป็นเรื่องที่ดีมาก บัณฑิตาขอแสดงความยินดี จงตั้งความสนใจซึ่งกันและกันต่อไป ลูกจะทำอะไร? ทุกคืนก่อนที่จะไปเข้านอน ก่อนที่จะพูดว่า "ราตรีสวัสดิ์" (Good night) กับบัณฑิตา ให้น่าเสนอขารัตทั้งหมดของลูกต่อบัณฑิตาว่าลูกได้ทำอะไรที่ดีหรือไม่ดีไปบ้าง ให้สังฆารัตของลูกไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ทำลงไป ทำให้สติปัญญาของลูกว่างเปล่า แล้วจึงพูดว่า "ราตรีสวัสดิ์" พูดคำว่า "ราตรีสวัสดิ์" กับพ่อ แล้วเข้านอนโดยจดจำระลึกถึงพ่อ แล้วลูกจะนอนหลับได้เป็นอย่างดี ก่อนอื่นจงทำให้ตนเองว่างเปล่า อย่าเก็บสิ่งใดไว้ในสติปัญญา เมื่อลูกให้ขารัตทั้งหมดของลูกแก่พ่อแล้ว ลูกก็ไม่จำเป็นต้องไปยังดินแดนดารามราช พระผู้เป็นเจ้าของใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ดังนั้น ลูกจึงได้รับการบ้านไปทำ ประการแรก ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาในรูปของบรรพบุรุษและเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อเห็นว่าลูกสาวจนาภา แม้ว่าสุขภาพของเธอจะไม่ค่อยดี แต่เธอก็ยังให้สังฆารัตด้วยจิตใจของเธอไปทำงานรับใช้ในเมืองการาลี ไม่ว่าใครก็ตามที่เป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนี้ ผู้นี้ได้ทำสิ่งนี้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ดวงวิญญาณที่นั่นได้รับสังฆารัต และพวกเขากำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยความกระตือรือร้น ดังนั้น บัณฑิตาจึงเห็นตัวอย่างในทางปฏิบัติเช่นนั้น และดังนั้นลูกทุกคนก็สามารถทำเช่นนั้นได้เช่นกัน ลูกสามารถทำให้คลื่นแห่งความสุขไปถึงผู้ที่ไม่มีความสุขและผู้ที่กำลังร้องไห้ เหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก กำลังร้องเรียกหาลูกว่า "เมื่อไรเทพของเราจะมาและเมตตาต่อเรา?" ลูกอาจจะไม่ได้ยินเสียงนั้น แต่พ่อได้ยินเป็นอย่างมาก พวกเขา กำลังร้องเรียกหาลูกทุกคนผู้เป็นเทพพิเศษ ลูกอาจไม่รู้ว่าใครคือผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก แต่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นรู้ พวกเขา กำลังร้องเรียกหาอยู่ ลูกๆแต่ละคนที่เป็นดวงวิญญาณบราห์มินล้วนมีผู้เลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าลูกบางคนอาจจะหย่อนยานบ้างเล็กน้อยหรือบางคนก็ฉลาด ลูกก็มีผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ลูกกำลังนั่งอยู่ท่ามกลางราก ดังนั้นลูกจึงมีบทบาทในการให้สังฆารัต ดังนั้นตอนนี้ จงเพิ่มการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูกให้มากขึ้น ยิ่งลูกไม่ว่างเว้นมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเป็นอิสระจากอุปสรรคมากขึ้นเท่านั้น ลูกทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? ลูกรู้วิธีรับใช้ด้วยจิตใจใช่ไหม? ลูกรู้หรือไม่? ผู้ใดรู้ ยกมือขึ้น! โอเค เอามือลงได้! ลูกรู้ โอเค ผู้ใดที่ยังคงทำสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆเป็นประจำในทางปฏิบัติ ยกมือขึ้น! ลูกยังคงทำเช่นนี้อยู่ใช่ไหม? โอเค ลูกทำเป็นประจำอย่างสม่ำเสมออย่างเป็นระเบียบวินัย หรือทำเพียงแค่บางครั้งบางคราวเท่านั้น? ถ้าลูกทำเพียงแค่บางครั้ง ก็จงทำให้เป็นประจำสม่ำเสมอ และถ้าลูกทำเพียงเล็กน้อย ก็จงเพิ่มให้มากขึ้น เพราะรากฐานของทั้งวงจรคือผลของงานรับใช้ที่ลูกทำในเวลาปัจจุบัน ไม่ว่าลูกจะเป็นผู้กราบไหว้บูชาหรือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร รากฐานของทั้งสองสิ่งคืองานรับใช้ที่ลูกทำในปัจจุบัน สภาพของลูกในปัจจุบัน คำพูดของลูกในปัจจุบัน และความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกในปัจจุบัน นี่คือเหตุผลที่บัณฑิตาต้องการเช่นนั้น ในครั้งต่อไป เมื่อลูกมาพบปะกันสำหรับครั้งแรก... ลูกคงกำลังคิดว่าพ่อจะถามว่า: สิ่งนี้จะดำเนินต่อไปจนถึงเมื่อไหร่? นี่หมายความว่าลูกต้องพร้อมอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้ผลลัพธ์ของทุกคนจะถูกนำมาพิจารณาในการพบปะครั้งแรก เปอร์เซนต์จำเป็นต้องเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่ในตอนนี้ อันที่จริง บัณฑิตาได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้นแล้วว่า: ถ้าลูกจะทำอะไร ก็จงทำเดี๋ยวนี้ ตอนนี้ ไม่ใช่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ ลูกร้องเพลงมากมายของคำว่า "บางครั้ง" ให้กับบัณฑิตา ลูกร้องเพลงที่ดีมากมาย แต่บัณฑิตาไม่ชอบเพลงของคำว่า "บางครั้ง" ท่านชอบเพลงของคำว่า "ตอนนี้, เดี๋ยวนี้" การให้ทานในทันทีที่จะนำมาซึ่งบุญที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้น ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไรในปีหน้า? อัจชะ

บัณฑิตาดีใจที่ได้เห็นลูกๆในทุกหนแห่ง เพราะบัณฑิตาไม่ปรารถนาที่จะทำสิ่งใดด้วยตัวท่านเองเพียงลำพังโดยปราศจากลูกๆ นี่คือเหตุผลที่ท่านยังคงปลุกเรียกลูกทุกวัน ลูกๆผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ลูกๆที่แสนหวาน ลูกๆที่น่ารัก ตอนนี้ ไปกันเถอะ!

ลูกๆทุกคนจากจากทุกหนแห่ง ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบัณฑิตาโดยส่วนตัวหรือจะนั่งที่ใดก็ตาม ลูกทุกคนกำลังจดจำระลึกถึงพ่อ แล้วพ่อกำลังระลึกถึงใคร? ท่านกำลังระลึกถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง เพราะ

สำหรับลูกทุกคน พ่อมีความหวังว่าลูกทุกคนจะต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่ออย่างแน่นอน พ่อมีความหวังในตัวลูกแต่ละคน แม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไป และลูกทุกคนจะต้องกลับมาสมบูรณ์ตามลำดับของลูกใช่ไหม? บาบายังคงเห็นความเพียรพยายามของแต่ละคน ตามที่ลูกแต่ละคนกำลังทำอยู่ พ่อรู้สึกถึงความรักอันมากมาย เมื่อลูกเพียรพยายาม ท่านก็รู้สึกเปี่ยมด้วยความรักมากมาย และปรารถนาที่จะให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ จงหลุดหายไปในการรัก ยิ่งลูกหลุดหายไปในการรักมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งต้องใช้ความพยายามให้น้อยลงมากเท่านั้น นอกจากนี้ เมื่อบัพดาดาขอให้ลูกยกมือขึ้นเพื่อแสดงความรักต่อพ่อ ลูกทุกคนก็ยกมือขึ้นสูงมาก พ่อยอมรับว่าลูกมีความรักต่อท่าน และลูกส่วนใหญ่ก็สอบผ่านในวิชาความรักนี้ แต่เมื่อใดที่ลูกติดกับอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ ลูกกลับหลงลืมพ่อไป

ความรัก ความระลึกถึง ความห่วงใยและความเอาใจใส่มากมายหลายล้านเท่าจากหัวใจของบัพดาดาส่งถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงทุกคน ถึงลูกทุกคนที่เป็นนาย พ่อขอส่งคำทักทายและคำอวยพรนับร้อยนับพันมาให้ จงโอบยืมต่อไปและทำให้ผู้อื่นโอบยืมด้วย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกไม่มีตัวตน และใช้เครื่องประดับทั้งหมดของลูกด้วยสภาพของตนเองเพื่อเอาชนะทุกสถานการณ์ที่เลวร้าย
ผู้ที่เก็บรักษาเครื่องประดับทั้งหมดไว้กับตนเองจะไม่มีวันหยิ่งโสในร่างกายของตนเลย การเป็นผู้ไม่มีตัวตนและการใช้เครื่องประดับทั้งหมดของลูกคือความหมายของการเป็นมานานานาบาฟและมาเตียจิบาฟ เมื่อลูกมันคงอยู่ในสภาพดั้งเดิมของตนเอง ลูกก็จะสามารถเอาชนะทุกสถานการณ์ที่เลวร้ายได้อย่างง่ายดาย แล้วธรรมชาติหรืออุปนิสัยต่างๆที่แตกต่างกันไปของลูกจะหมดสิ้นไปด้วยการทำเช่นนี้ เมื่อลูกเห็นความตั้งใจที่แท้จริงของตนเองซึ่งเป็นดวงวิญญาณทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของธรรมชาติหรือนิสัยจะจบสิ้นลง จากนั้นลูกก็จะสามารถพัฒนาพลังในตัวเองเพื่อเผชิญกับทุกสถานการณ์ได้

คติพจน์: เพียงแค่ลูกก้าวออกมาหนึ่งก้าวในจิตใจของลูก พ่อจะก้าวออกมาหนึ่งพันก้าวเพื่อให้ความร่วมมือกับลูก

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีธรรมชาติที่ง่ายดาย และอดทนอย่างสม่ำเสมอ

ผู้ที่ไม่มองอดีตของตนเองหรืออดีตของผู้อื่น และสามารถใส่ใจจุดพลุสตีออปหยุดเรื่องราวในอดีตเหล่านั้นลงได้ในหนึ่งวินาที คือผู้ที่มีธรรมชาติที่ง่ายดาย จากการมีธรรมชาติที่ง่ายดายของพวกเขา นี้ ลูกจะสามารถมองเห็นความอ่อนหวานและความร่าเริงเบิกบานในทางปฏิบัติสะท้อนออกมาทางดวงตา ใบหน้า และการกระทำของพวกเขา ผู้ที่มีธรรมชาติที่ง่ายดายนี้ จะทำให้ผู้อื่นมีธรรมชาติที่ง่ายดายตามไปด้วย การมีธรรมชาติที่ง่ายดายหมายความว่า ไม่ว่าลูกจะได้ยิน ได้เห็น หรือได้ทำอะไร สิ่งนั้นต้องมีสาระสำคัญ และลูกจะเลือกรับเอาไว้เฉพาะสิ่งที่เป็นสาระสำคัญเท่านั้น